

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

24 september 1997

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Jos Geysels, Karel De Gucht, Jef Sleenckx, mevrouw Nelly Maes,
de heer Freddy Sarens en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis –**

betreffende de solidariteit tussen Noord en Zuid

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Op 25 april 1997 vond in het Vlaams Parlement en in Kamer en Senaat de slotzitting van het scholierenparlement plaats, waar ongeveer duizend jongeren aanwezig waren. De slotzitting was het kroonstuk van een intensieve voorbereiding in verschillende scholen, verspreid over het land. De jongeren keurden een resolutie goed die oproept tot meer solidariteit tussen Noord en Zuid.

In een wereld die gekenmerkt wordt door een toenemende globalisering, zowel op economisch en financieel vlak als op het vlak van communicatie en informatie, komt een dergelijk pleidooi vanuit de jongeren, de basis voor onze toekomst, zeer gelegen. We moeten immers ten volle beseffen dat wij de wereld slechts in bruikleen gekregen hebben van onze kinderen. Het is duidelijk dat deze globalisering niet besteed is aan de armen in de wereld en in het bijzonder aan de inwoners van de armste ontwikkelingslanden. De cijfers die jaarlijks uitgebracht worden door verschillende VN-organen, liegen er niet om. Meer dan 1,3 miljard mensen leven in absolute armoede. De mondiale kloof tussen rijk en arm is de voorbije 30 jaar verdubbeld. Een groepje van 477 miljardairs heeft ondertussen een kapitaal vergaard dat gelijk is aan het jaarlijks inkomen van de armste helft van de wereldbevolking (2,8 miljard mensen).

Nochtans hebben deze gegevens niet geleid tot een groter engagement voor internationale solidariteit. Integendeel : op een moment dat de armste landen de trein van de globalisering dreigen te missen, bereikten de jaarlijkse budgetten voor officiële ontwikkelingshulp een dieptepunt. Bovendien worden de ontwikkelingslanden vaak met de vinger gewezen als het gaat over leefmilieu en het bevolkingsvraagstuk. Zo beweren velen dat er te veel mensen voor te weinig hulpbronnen zijn. Maar volgens de jongeren in het scholierenparlement worden de meeste van die problemen door het Westerse economisch systeem veroorzaakt. Hoewel de industrielanden slechts een vierde van de wereldbevolking huisvesten, consumeren zij inderdaad bijna drie vierde van de natuurlijke grondstoffen. De ontwikkelingslanden worden als het ware gedwongen om mee te draaien in dat opbod.

Verschillende leden van het Vlaams Parlement namen actief deel aan de slotzitting van het scholierenparlement, en bespraken de voorstellen en de resolutie van de jongeren. Deze resolutie tracht

hun bekommernissen in concrete aanbevelingen om te zetten. Ook in de Senaat werd soortgelijk initiatief genomen.

Jos GEYSELS

Karel DE GUCHT

Jef SLEECKX

Nelly MAES

Freddy SARENS

Cecile VERWIMP-SILLIS

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

– gelet op de resolutie, goedgekeurd door het scholierenparlement op 25 april 1997 ;

– onderschrijft het streven van de jongeren naar een betere wereld, een streven dat bij henzelf begint, maar zeker ook bij de hele Westerse samenleving. Dat veronderstelt een aanpassing van onze levenswijze om te kunnen komen tot een duurzame ontwikkeling. Daarom neemt het zich samen met de jongeren, voor om

1° zich blijvend te interesseren voor Noord-Zuid-vraagstukken ;

2° zich blijvend in te zetten voor een goede samenwerking en een goede verstandhouding met de derdewereldbeweging ;

3° bewuster te consumeren, onder meer door eerlijk verhandelde producten te kopen en door reclame kritisch te bekijken ;

– onderschrijft de oproep van de jongeren tot meer solidariteit tussen de industrielanden en de ontwikkelingslanden ;

– vraagt aan de Vlaamse regering

1° binnen haar eigen bevoegdheden aandacht te besteden aan een internationale samenwerking op basis van solidariteit en niet op grond van de belangen van de ondernemingen in de industrielanden, die onder meer een partnerschap met lokale niet-gouvernementele organisaties inhoudt ;

2° aandacht te hebben voor initiatieven die de kloof tussen de ontwikkelingslanden en industrielanden verkleinen, zoals onder andere :

a) vermijden dat de huidige productie- en consumptiepatronen van de industrielanden veralgemeend worden voor de hele wereld, de economische draagkracht van de aarde laat dat niet toe ; de burgers in de industrielanden moeten bewuster consumeren ;

b) de multinationale ondernemingen striktere regels voorschrijven en de ontwikkelingslanden meer kansen geven in de wereldhandel ;

c) de wapenhandel terugdringen en verdere wapenbeheersing bewerkstelligen ;

3° op een structurele wijze de mondiale vorming in het middelbaar onderwijs te bevorderen. Die vorming moet het bewustzijn omtrent duurzame ontwikkeling vergroten. Uitwisseling tussen scholieren en studenten uit ontwikkelingslanden en industrielanden kan daarbij een belangrijke rol spelen.

Jos GEYSELS

Karel DE GUCHT

Jef SLEECKX

Nelly MAES

Freddy SARENS

Cecile VERWIMP-SILLIS
